

23-dik szám.

Junius 7-én. 1873.

Megjelenik minden szombatnapon másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—decz. 7 ft, 6 hóra 3 ft 50 kr, és 3 hóra 1 ft 75 kr
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok tere, Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperallele sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ JAKAB,** hirdetményi irodájában, P e s t, József-tér 12-ik szám a. a hirdetéseket illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz J. irodájába ezimezendők. **Bécsben, saját főügynökségünkben** Kärntnerstrasse 8. sz. 1. em. (**Naschitz Jakob** fők-üzletében.)

XXV. kötet.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram.

De minek gyün most az a muszka czar Bicsbe? Tartom tüle, hogy akarta csak adnyi randevut montenegroi vladikanak. Most azutan szípen kiokumlalnak, mit lehet kapnyi Bicsbe, aztan majd data occasione »nasi« »vasi.« No hanem ugyan jokor irkezte magat ide. Mikor ipen Börze Krach van. Nem is hiszek, hogy ezt nem ministerium aranzsirozott fineszbul. Hogy külföldi potentatok megijegyenek Bicsből, izz ne kivanyanak maguknak belüle. No de mar most reminkedek, hogy minket izz csak meglatoganya ü czari felsige; hiszen mink olyan jo rigi izsmerözsök vagyunk. Vilagos! Csag meg kel tekintenyi ü felsiginek, hogy milyen az a Magyarország, a ki ü felsige czar lábainal fekszik? Még mindig fekszik, csakhogy most másik oldalara fordult. Magam izz csak szeretnik latnyi, hogy milyen hat az a muszka, kitül filtemben anyi indemnityt, görbe vasuta, extraordinariumot megszavaztam. Nem izz ilene pedig, ha czar izz meg nem tene aztat, a mit walesi herczeg megtete. Hiszen nekünk izz van am politzajunk; ne tessik filnyi. Ha elgyün ü felsige, Hun-

gariaba fog szalnyi, az alatt soha mas öt nem ebidelhet esag constabler, minden kelner nyakravalójat fogja egy zsandar, ugy controlioza ütet, este Hungaria pinzijit teleeresztenek vizek, hogy valami Guy Fawkes bele ne szorulja. Ha fog ü fölsige elmenyi szinhazba, akor publicumot oda be nem eresztenek; — ha adunk tiszteletire banketet; városi protomedikus elib minden itelt megkostolja; — ha megkivanya ü felsige, mint walesi herczeg, egy kizs parazs Makaot, minden jatikos hata mögibe alitunk egy detectivet, ki ü felsigit figyelmeztet, ha valaki »schlager«-el kizül elene orozva, s ha eltalal valaki pinzit nyernyi: azt rögtön becsukatunk. Ha balt fogjuk rendeznyi tiszteletire, ot lesz Széchenyi Ödön a tüzörsigivel vigyaznyi, s a mint meglat, hogy egy par tüzes szem ü fölsige elen atentatumot intiz, rögtön ot terem a fecskendővel. Cziganyokat izz bemutatunk ü felsiginek; kik fogjak folyvast huznyi csak a »Bozse czarja chranit.« Ha pedig olyan szerencsisek lehetünk, hogy egy rokavadaszatot izz rendezhetyük czar tiszteletire; minden kopo hátára lesz ütette egy spitzli, a ki ara vigyazon, hogy gonosz kutyak ü felsigit

valami rossz helyre ne vezessenek; így lesz kitéve katonaság felalítva spáliba, azok között lesz muszaj futnyi rokanak szípen egyenesen, a hogy ilik. Hat csak gyűjön hozánk ü felsige batran. Mind jó emberek vagyunk mink mar; míg a Miletics izz.

Interdum Kerkapolyinak míg most sem ninesen pinze. Hogy izz lehetne, mikor minden milliomos ezzerre visszafeli let miliomos. »Jaj de szip palota ez! aszongya egy falusi barátom; de szeretném magamnak. — Akor volnam dupla milionér!« — Mondok neki: »volnal tripla milionér; mert van rá három milio betablazva.« — Ilyen az a visszafeli milioaér.

Tarnoczy Guszti barátom ma meg izz interpelalt Kerkapolyt, hogy hat miért nem ad nekünk biesi bank pinzt? Ha nem ad pinzt, ne fogagyunk el a pinzit. — Ez nem is lehetetlen. — A minap Gusztitul ellopta egy tolvaj sok ezer forint ara riszvinyt. Mar most mikor így leszalt a riszvinyek cursusa, milyen nagy szerencse ez Gusztira nizve.

Hanem szo a mi szo, ha Kerkapoly akora deficitekkel gyön mindig a haz elejbe: majd ötet is kiharangozunk. — De nem izz volna a bolondság! — Mikor bécsi börzén valaki nem tud fizetni, azt teszi hogy kimarad, aztan meghuznak neki harangot, is azal quitt. — Mikor ezer nagyon sok lesz mar az adosagunk, hat akor Kerkapoly kimarad, Bitto meghuzza neki harangot, s aztan nem kel senkinek fizetni! De jó lesz!

Azt halom, hogy Pest vármegye legközelebb megvalaszt vicispánynak Molnár Tonit, ki Dunabul kifogta kit kis gyereket; ezt azért akar-nak, mert főispant izz olyat kaptak, ki jaszagi Niagarabul kihuta vízbeesett embert. — De hat minket kihuz ki? mert ugyan uszunk! Edig csak kardunk volt rozsdas, azutan alkotmanyunk let rozsdas, most mar a bazánk izz rozsdas. Jaj de rozsdás ország vagyunk!

alazatozs szolgálja

T. Z.

Hogy esküdtek franciául a szombathelyiek.

— *Krónikás adoma.* —

Az első Napoleon alatt esett magyarországi hadjárat idejében, Szombathely táján a francia hadtestnek már terhére való hadifoglyoktól szabadulni igyekvő tábornok, az akkori szombathelyi polgárságból franciául egyedül beszélő R.-t magához rendelte. Meghagyta neki, hogy fogoly honfitársait magyar esküforma szerint eskesse meg arra, hogy többé a franciák ellen fegyvert nem fognak. Ezen feltétel alatt haza bocsáttatnak.

R... a fiuk elé állt és mondá: — Barátim! a mit mondandó leszek, komolyan utánnam hangoztassátok, egy is közzületek el ne nevesse magát. Különbén rosszul járhattok, velem együtt.

Következett az esküforma: »Rum.« »Rum.« »Rum mellett Kám!« »Rum mellett Kám.« »Azontul egy odvas fa.« »Azontul egy odvas fa.« »Abban huhog egy bagoly.« »Abban huhog egy bagoly.« »Ebadta.« »Ebadta!« S ezzel az ünneplésessé befjeztetett.

Homérból.

(Felolvasva a Kisf. társaságban.)

215. *Ο μεγάλη πολλοκι οτι πιστοι.*

215. *Hó megállj te polyák, hoczi a pisztolyt.*

Rákosi Jenő.

A világiállítás alkalmából.

— Pajtás! viszed nődöt is a világiállításra?

— Már hogy vinném?! hiszen talán kéjvutazásra megyünk!

Gyakorlótéri protekció.

Káplár: Hát te bundás! van e vas a zsebbedbe?

Ujonc: Nem igön biz ott, vitéz káplár uram.

Káplár: No hát akkor hapták, erre-arra a teremfáját a bugaczi rézangyalodnak! — Hát neköd te rüpok gallér, nem ütött a lapos guta a pruszlikod zsebibe?

2-ik ujonc: Kerül még tán egy pár forint.

Káplár: Montam én azt, hogy te derék gyérök vagy! »Rut« édös fiam, csak viseed magad jó, estére majd mulatunk egyet.

Chislehurstban Mac-Mahon csókolta a Lulu herceg kezét.

Párisban IV. Lulu csókolja a Mac-Mahonét.

Prológ

A jövő ezred versesregényéhez.

Voltak poéták, most is vannak
A földtekén imitt amott,
Kik énekelvén, ennek annak
Emelgetik a kalapot.
Egyik miként a más, utánoz:
Sir, jajgat, örül, szeret, átkoz;
Ámde ne hidd, hogy ők nagyok, —
A nagy zsenyi csak én vagyok.

Pindár, Homér, a régi korban
Kitűnven a többi felett,
Róluk beszélt minden borkorban,
Ki másról nem beszélhetett.
Szent Dávid, a zsidók királya,
Ködös Albion Ossiánja —
Irtak sokat, mondtak sokat:
Vadnál vadabb rígmusokat.

Sekszpir, Dante, Tassó meg Zrínyi,
Mik ők? kis hab a tengeren;
Mit tudnak ők, mint sínyi - rínyi?
Eszmetáruk bedűlt verem.
Mért nem jöttek tanulni hozzám?
Itt l a n t o l a költő k o b o z z á n,
S ajkain jámbusba mered
A jövendő évezered.

Volt egy idő, hogy irigyeltem
Miltont, Byront, Döbrenteyt;
De hogy Romhányi apja lettem,
Az ilyes dicsvágy nem hevit.
Költészetük rendetlen álom;
De emléküket nem piszkálom,
S fülemhez tűzöm a pikát, —
Hja! nem tanultak kritikát.

Mi szép, ha él a hir örökké,
Mely én velem ugyis rokon,
Testem se válik soha röggé,
Mert ez hangzik az ajkokon:
»Vörösmarti, Petőfi s mások,
Gumi! nem vagytok óriások,
Éneketek szunyog sirás,
Csak ő csak ő az óriás!

Húgó Károly nagy szuszszal zengi,
Hogy ő a költőfejelem;
Azonban el ne higgye senki,

Valamint én se hihetem.
Reám halgass tehát, ne rája;
Én vagyok a költők királya,
Kinek válla Pindust emel.
Romhányit is én kezdtem el.

Igaz, hogy hátra van belőle
Körülbelől még két kötet;
Sebaj, nem tartok mit se tőle,
Elkészüi az még, úgy lehet,
Még két nyáron, hogyha eljönnek
Napjai a vakácziónek,
— Ugy tartja a gondolatom, —
Összevágom, kinyomatom.

S biztosítva nevemnek fénye,
Mig a világ és napja tart;
Csak a »jövő század regénye,«
Ez ne hozna rám zivatart!
De Jókai! ha le nem főzlek,
Beállok tüstént dinynecsösznek.
Mert a jövőn, bármi legyenek:
Ezer évvel elébb megyek.

Igen, a jövő ezredévről
Csinálom a hőskölteményt.
Bámulhatják majd nemzedékről
Nemzedékre e tüneményt.
Horác mondja: »nonum prematur
De mit Horác? — mint egy apátur,
— Komót vagyok, — in millibus
Készül el majd a fidibusz!

Ama bizonyos Pál.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Számola

T. N. pesti könyvkereskedéséből.

1. A délibábok hőse	2 frt
2. Vámbéri, Bokhara története	2 frt 60 kr
3. Dumas, Férfi-nő	2 frt
4. Erődi, Hafiz dalai 2 kötet	1 frt 20 kr
5. Aliquis, az ostoba költő	1 frt 40 kr.

(Ebben az az eredeti, hogy az »ostoba« költőnek maga
e könyvkereskedő ur a kiadója,

Hirdetés egy bécsi lapból.

Ersek újrán Sárközy Lajos és Szintestagjaival itt
Működik a kivilágítás a Práterben aval Fisherdaig úr vendég-
lőben és igen nagyon megvannak elégeddel az közönség ne-
lünk és jó új dana bokal működünk.

Don Pedró a színházban.

Vigjáték-novella.

(A Miklósi népszínház által kifizött 50 aranyra pályázó darabok czimeiből.)

I.

— Fiam házasságát hadd bámulja a világ! kiáltott fel özvegy Péter Pál ur. Övé lesz, vagy senkié a Jurisich leánya!

S fiához fordult, az árva Petihez:

— Fiam, elfogod venni a Tisza gyöngyét! szereted-e?

Árva Peti csak örömkönyvekkel válaszolt.

II.

»Cserebogár sárga cserebogár!« danolászott Jurisich leánya, a Sárika.

Egy vándor jóshallgattá ezt az örvényszélen, Sárikához közeledett s mondá:

— Maga lelke a bojtárt szereti, és ezért boldog; de magát meg szereti az árva, s ezért szerencsétlen. Oh, szerencsétlenség az élet próbaköve!

— Legyen meg, amit a sors hatalma kiszab! felelt elszontyolodva Sárika.

III.

»Görbe ut törbe víz!« inté a bojtár Sárika anyját; azért egyenesen megkérte a leány kezét, had éljenek kettecskén együtt mézes szép napokat.

De az asszony hallgatott a falu ördögeire: a kávénikékre, kik örömet voltak különben borbogyasztók is.

— A bojtárnak gyűjtötted volna véres verejtekkel szerzett vagyonkádat? ármánykodtak a piaczi legyek. Hiszen ő csak talált gyermek!

— Hah, a betyár! pattant fel Sárika anyja; most már meglássuk hát, ki lesz a szolgabiró!!

IV.

S a bojtár elüttetett a hübelebalázs árva Petivel szemben, és így elmaradt az iparszabadság diadalma.

V.

Sárika pedig beugrott a Sugoviczába.

Most ott játszadoznak vele a Balaton tündérei....

Színházi hírek.

— Egy pallérozott málterhordó tegnap úgy lepotytyant egy ház második emeletéről, hogy elharapta a nyelvét. Az új intendáns rögtön szerződtette az operához.

— Angyalffy basbariton legközelebb a Porticiú némában lép föl. Nagy sikert várnak e szerepben is a szég hangu énekestül.

— A kis Vizvárit nem is látni a szinpadon azóta hogy szerződtették. A rendezőség azt veti a látni vágyó közönségnek, hogy hiszen legyen egy drámai Angyalfink is.

— Kritikák a Naplóból: Feleki jól forgolódott. Nádaki elemében volt. Felekiné ma is szokása szerint játszott. Ujházi kellő bensőséggel maszkírozta külsejét. Szigethi a sok bensőséget sok külsőséggel maszkírozta. Odri benső künsőséget kellő külsőséggel maszkírozta. A kecske jól járt. — Szathmáriné ma is a régi volt.

A veszedelmes népdal.

(Adoma.)

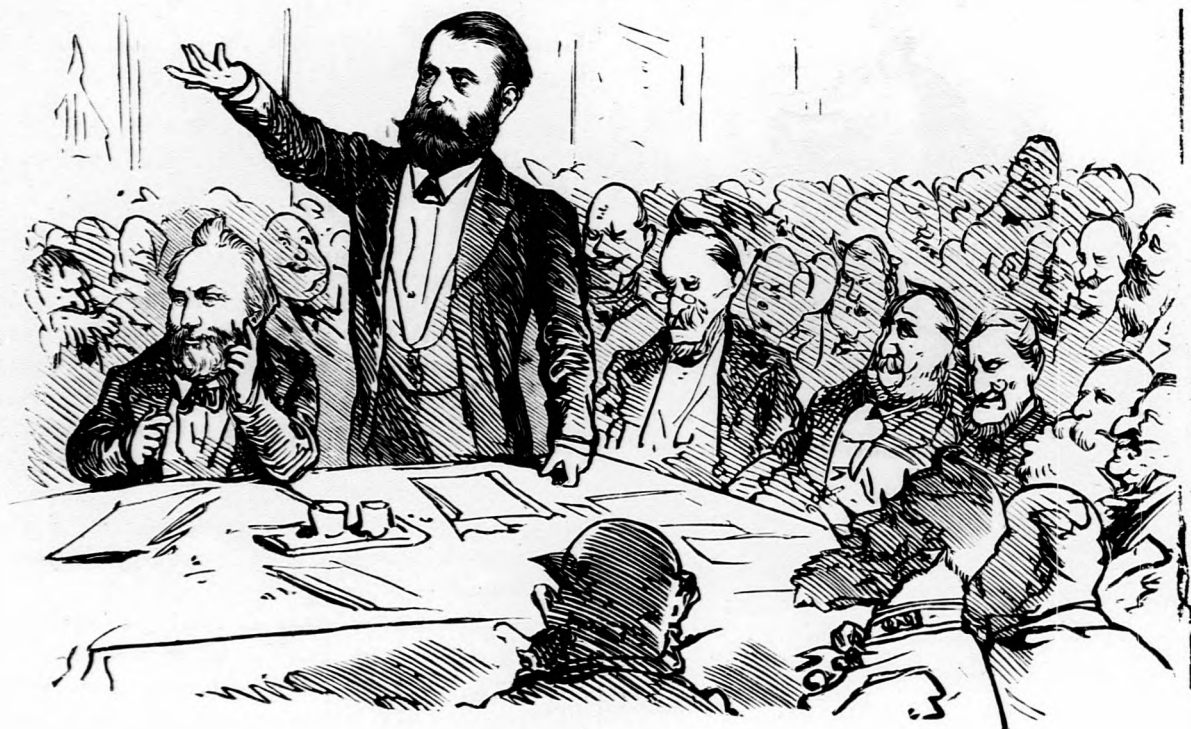
Boldogult Gerandai egyetemi tanár künn lakott a »bonatikus-kertben«; egy csinos árva leány rokona is náluk. Egyszer egy szigorlatra készülő fiatal ember kiment hozzá, a vizsgára meghivandó, s a mint egy pavillon mellett elhaladna, kellemes női éneket hall. Megállapodott a bejárat előtt, s gyönyörködött az üde hangokban:

»Kinek nincsen szeretője, babája.«

A dal ismétlődött, mikor a kertben sétáló Gerenday nejével szinte oda érkezett, s a véletlen úgy akarta, hogy a leányka is akkor jöjjön ki a pavillonból. A fiatal embert meglátva, elpirult, zavarba jött; a könyörtelen tanár pedig így szólt:

— Ejnye lelke, magának szeretője van, és még baba is kellene.

A jogászgyűlésen.

Hoffmann: A hazai igazságügyre jótékony szellemi befolyást gyakorland e jogászgyűlés, mely az elmélet oly kiváló embereit hozta együvé; — —
Pauler: Jó beszil, nagyon jó beszil!

M. É. K. V.

M. É. K. V.!

Mit jelentsen ez a rejtélyes felirat, mely Debreczentől Máramaros szigetig a vasut mentén olvasható a határköveken? Római maradványok e, avagy későbbi korbéli jegyzések? Ez a négy betű még a vaskocsikon is ott rejtélyeskedik, és ezt a mékve szót minden állomáson másként értelmezik. Jelesül:

Nyiregyházán: Már Én Kezdek Vonulni.

Sóstón: Mily Érdekes Kedves Vidék.

Kemecsen: Mint Éden, Kemecse Virulj!

Demecserben: Mogorva És Kopár Vadon.

Pátróhán: Mord Éj, Kevés Világosság.

Kis-Várdán: Mikor Ébredsz Kis Várda?

F.-Litkén: Miniszter Éljen! Készített Vasutat.

Tuzséron: Miért Élne? Kárunkra Volt!

Ez az utóbbi megfejtés nagyon találó ugyan, hanem az ind zsellérek azzal az egyszerű magyarázattal

vetik végét minden régészkedő fejtörésnek, hogy az egész M. É. K. V. — magyar éjszakkéleti vasutat jelent.

Hol a Krisztus.

Fényes körmenetet akart a v...i lelkész Ur-napján tartani; hanem az egyházi, a körülhordozandó Krisztust úgy eltette, hogy maga se tudta hol van. Már közelgett az idő és még se került elő. Utóbb a türelmét vesztett plebános így tört ki:

— Azt a Krisztust előteremtették, ha a pokolba tették is, mert a nélkül ördögöt se ér a processió!

Jó tanács.

Hogy ha elértek majd Hymen révébe, Irénke; Csónakotok mellé kösd ki a nyelvedet is!

Horgony.

A jogászugyülésen.

Hoffmann. — — igazságszolgáltatásunk különben is ázsiai...

Pauler: Jesszus, csak o kezével ne ágálno olyan dühösen!

Mübirálat.

A képzőművészeti tárlaton egyik hazai művészinktől a »falu végén,« 'életkép van kiállítva. A patak szélén pásztorok hevernek; a patakban mosónők lapoczkáznak; de egyik nő alák, a faluszája, csipőre tett kezekkel egyre nyelvelni látszik.

Egy mübarát ezt mondja a vele együtt levő titkárhoz:

— Nézd csak barátom, a többi már öblöget, ez még most is szapul.

Miért nem volt e télen jég?

Egy öreg asszony igen szépen fejtette ezt meg ismerőseinek:

— Lássa öcsém uram, az isten hogy megvert bennünket. Már jeget se ád, mert már úgy is csinálnak az emberek.

Czigány és a pap.

Kemény téli időben, szomoru képpel állít be a czigány a csongrádi plébánushoz, elmondván, hogy fia, a szerelmetes rajkó meghalt; s kéri a lelkészt temesse el tisztességesen.

— Jól van atyafi, de hát hogy temessem el? köpönyegben-e vagy csak ingben?

— Oh kirem kepenyegben, hiszem ugyis hideg van, megtálálná magát hűteni sent atyám.

— Igen ám czigány, de a köpönyeges temetés sokkal drágább, mint az üngös.

— No akkor hát jöjjön sent atyám egy ingben, de jó lesz a kepenyegét alá venni!

Minek fogták el?

— Minek fogták el, more? kéri a vallató bíró a czigányt.

— Mert jobban tudtak saladni, mint in!

A ma bizonyos csizmadia és feleségei kérdései és felelet.

— — A soproni borbélyok folyamodtak a városi tanácshoz segélyezésért, s ezt azzal indokolták, hogy különben éhen kell halniok, mivel a soproniak mind Bécsbe mennek magokat megberetváltatni. (Már mint hogy a tözsdére.)

— — No asszony, hát elmenjünk már most a világkiállításra; nem olyan méregdrága ott az élet, mint mondják. Ha nem hiszed, elolvasom neked ezt a verset a Wienertágblatból:

Wien—Berlin.

Es gibt nur eine Kaiserstadt,
Die ist jetzt Berlin,
Dort heißt man eine Räuberstadt
Unser gut's schönes Wien. —
Ein so billig's Viertel Ganj'l, *)
Wie beim grad'n Nisch in Wien —
Auf der Seilerstätte sowohl,
Als in der Teinfaltstraße drin, —
Bekommt man nicht in London,
Paris oder Turin! —
Am allerwenigsten aber
In der Kaiserstadt Berlin!!!

Grader Nisch.

*) Es kostet gegenwärtig trotz der Weltausstellung ein schönes, vollkommenes, heuriges Gipeldauer Ganj'l nur 45 und 50 fr. und später noch weniger. — Ein ganzes Bachhuhn nur 80 fr.

Vagy hogy hát te kukkot nem értesz németül? Hát hiszen azannál jobb.

— — De tréfás lap az a Reform. Azt írja, hogy Thiersnek negyven éven át való köpenyeg forgatásától elfordul minden becsületes ember; és hogy Kossuth jobban szerette saját magát hazájánál. Legközelebbi számában az önzetlen hazafi Haynaunak szobrot fog indítványozni, s t. cz. Rózsa Sándor urat candidálja a miniszter elnöki székre.

— — Az archeologiai értesítő nagy sápi leletéről beszél. Hát mi köze a régészetnek Tavaszihoz?

Nem juthatott be.

Debreczen városában tanuló, már a sorozáson is tul lévő diák a collégiumban lakván, egy este kint maradt valami házi mulatságban hol is igen jól találta magát; ehez járult azután a bornedünek egy kicsit tul a rendén bevetele, melyet a mi diákunk éjjel utáig gyakorolt. Ekkor ott hagyván a társaságot haza fele kezdett ballagni, de a collégium kapuján nem akarván ily mámoros állapotban bemenni: könyebnek gondolta annak a kókerítésén az utcza felől átmászni, a mit meg is kísérelt. A kerítés tetjén fent is volt már, de ekkor elvesztvén az egyensúlyt a collegium udvarába szerencsésen beesett. Egyiptomi setétség lévén, tapogatózása daczára is mindég ugyan annak a kerítés falnak ment neki a melyiken beesett. A sok küszködés után arra a gondolatra jött, hogy ő még most is kívül van az utcán, és miután magát ott képzelte: újra felmászott a kerítésre de a leereszkedésnél ismét lepottyant, (persze az utczára) de ő bizony fel se kelt a gyors lelendület után abban a hiedelemben, hogy most már ugyanis biztosabb helyen fekszik a collegium udvarán, mint az elébb a hol tapogatózott; így minek is fáradna a szobájáig? Csak hajnal hasadtára győződött meg arról, hogy bizony — még most is az utcán van.

Nem gilt.

Egy fakereskedésben a falra fel van írva, hogy »itt tilos a dohányzás« s daczára ennek egy paraszt keményen szivarozott. Megszólították aztán, hogy merészel pipálni, mikor a tilalom nyíltan ki van írva. Mire ő felelé:

— Jaj uram, nem gilt az, mert nincs rajta stempli!

Spórolás.

Két budai spisz sétál a bástyákon.

— No nézz ide, micsoda hazafiasság az, most csinaltatták e duczokat, mégis feketesárgára vannak festve.

— Helyesen, itt is csak spórolnak, mert háromféle festék helyett csak kettőre költekeznek.

Meglepetés.

— Apropos! jövő vasárnap meglepem önöket ebédre!

Demagognak.

Te értted habzik kelyhembem a löre,
 Korunk Cicerója, ünnepelt férfit!
 Mint a gólyafészek a boglya tetőre,
 Illenek fejedre a babérkoszorú . . .
 S im, hogy elfeledve ne legyen az érdem,
 Dicséneket mondok földig hajtva térdem'.
 Mint a virág kelyhe, ha a harmat mossa,
 Éled a kebel, ha ajkad szóra fakad:
 Esküszöl dohányra, kulacsra, fokosra,
 Hogy te soh'sem mondasz; csak igaz szavakat;
 S hallgatóid fejjelel buzgón igenelnek.
 Mintha csak azt mondnák: igaz van kendnek.
 Hej pedig be sokszor fölsír az igazság,
 Hogyha tömjénezni kezdesz a vak pórnak:
 »Testvérim, a füttyköst vitézül forgassák,
 U r a k e l l e n, a kik szemünkbe port szórnak . . .
 Nekünk nem kell isten, vallás, törvény, kormány,
 Mi szabad nép vagyunk!!« — szólasz ilyenformán.
 Szent népboldogító! itt elhal az ének:
 Dicső érdemidhez gyenge a lant hurja;
 Koszorut fejedre hiveid kötének,
 És a dicséneket maga a nép fujja,
 A nép, mely istenit, mely karjain hordott:
 Szónoklatod közben lelkesülve, — h o r t y o g.

Pál diák.

Hasonszenv.

Abaujmegye egyik városában R. homoeopatha orvos megkérdezi a zsidó belépőtől; hogy mi a baja?
 — Hallottam, felelt a beteg, hogy a doktor ur hasonszenvedő; tehát kérem engemet abba a kis nyavalyába bekurálni, hadd szenvedjek hasznót.

Sotieismus.

— Ég a Tisza, pajtás! szól valaki szundikaló ismerőséhez.
 — Jól van, legalább sült halat eszünk.

Göcsei gyerek.

A göcseji komaaszszonyok az ujszülettet kereszteltetni készültek, a szomszéd faluban lakó papjukhoz; előbb azonban jól bepálinkáztak, aztán a hátravetőbe tették az új polgárt s mentek a tiszteleteshez. A pap nagy gyermek-barát lehetett, látni kívánta a kisdedet; de csodálkozását fejezte ki: »Hiszen ennek foga is van már!«

Akkor látták a hűledezők, hogy a csecsemő helyett az egy éveset vitték keresztelőre.

Szépen mondja.

A szomjazó csizmadia türelmetlenül várta borért küldött inasát. Midőn messziről meglátta, integetett neki hogy siessen. De az nem lépkedett sebesebben a szokottnál.

— Addig gyere ám, — kiált reá — betyár akasztófára való rosz fattya, míg szépen mondom!

Időjósítás.

— Miska! — mondá az ur kocsisának, délután utazunk, mit gondolsz, nem lesz é eső?

— Tudja az Isten téns uram! azt gondolom nem lesz, — ha így marad az idő.

Sir vers.

Róka János volt nevem
 Még ez világon éltem.
 De az halál kaszája.
 Csak hamar rám tanála
 Édes szüleim ne sirjatok
 Jó egészséget kívánok.

Emlékvers.

A sajóvölgyön a még Héti bíró uram idejében épült tornyon a következő vers olvasható:

Ezerhétszázhetvenhétbe
 Épült ez a torony Hétbe
 Héti uram idejébe.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Státió-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1873.

NYOM. ÉS „ATHENAEUM” NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ JAKAB.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt,
 és Bécsben Kärntner-strasse 8. szám 1. smelet.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

RÖCK ISTVÁN gépgyára

Pesten, soroksári-utca 20. szám,

ajánlja készletben levő

hordozható cséplőgépeit tisztító és zsákoló szerkezettel, hozzátartozó 6 lóerejű, erős szerkezetű, hordozható, könnyű járatu járgányait,

továbbá

Hentzmann-féle és amerikai cséplőgépeit

2, 3, 4 lóerőre járgánnyal együtt, szelelő- és szóró-rozstáit.

Különböző ekéit, vető- és aratógépeit szénagyűjtőit, boronáit, szecs kavágógépeit, kéz- vagy lóerő után, répvágóit, kukoriczamor-zsolóit, minden nagyságu zuzógépeit, olaj- és fűpörtő-sajtóit, sóőrítőit; valamint

mozdonyait

cséplőgéppel s körfűrészszel, fekvő gőzgépeit kazánal együtt;

őrlőmalmaid ló- és gőzerőre tisztítóval vagy a nélkül, valamint minden nagyságu vízszivattyuit. Gyártmányai szilárdsága- és czélszerűségeért kezeskedik.

Ét-terem-megnyitás

Van szerencsém tudomásul hozni, miszerint a **hatvani- és magyar-utczára nyiló sarokházban,**

„Sörforráshoz“

czimzett **éttermet** állítottam fel és **vasárnap május 25-én** megnyitottam, melynek vezetésével

Gabányi Sándor urat

biztam meg.

Elvem és legfőbb törekvésem leend, a lehető illendő árjegyzék mellett, legjobb étel és ital kiszolgáltatása által a t. közönség teljes megelégedését kiérdemelni; ajánlom tehát vállalkozásomat szives pártfogásába és maradok nagyrabecstülésem kifejezése mellett

Budapesten, május 22-én 1873.

Alázatos szolgálja

Loog Imre.

Megnyitási jelentés.

HOTEL MIHALEK PESTEN.

Alóírt jelenti a t. cz. utazóközönségnek, hogy saját házat Pesten, Szervita-téren 7. sz. alatt, szállodává alakította át, az újabb kor minden kényelmeinek megfelelőleg berendezett szobákkal felszerelte s ugyanazt **csütörtökön, f. évi május 22-dikén** megnyitotta.

Szíves látogatásért esdve marad mély tisztelettel
Mihalek Ferencz, szálloda-tulajdonos,

Pest, belváros, szervita-tér 7. szám.

Régiség- és ásvány-gyűjtemények

3 frttól kezdve fölfelé használhatók; valamint válogatott ékszer-tárgyak, 6-ésműdívatuk minden árban kaphatók az érem-, ásvány- és régiségtárgyak irodájában, a régi Lloydépületben.

1—* 434

Pressburger Vilmos

legolcsóbb és legnagyobb

ruharaktára Magyarorszáiban

király-uteza 18. szám, Jálícs-féle házban

ajánlja dusan berendezett raktárát mindennemű uri-ruhákban, melyek a legdivatosabb szövetekből elkészítvék, és legújabb szabásuak, még eddig nem hallott olcsó árákért:

Tavaszi öltönyök	12 frttól	30 frtig
Felöltök	7	20
Tavaszi v. őszi kabátok	6	15
Salon-öltönyök	20	35
Jaquet- vagy kabátok	8	25
Frakkok v. salonkabátok	14	30
Nadrágok	3	10
Mellények	2	6
Hálóköntösök	8	16
Gyermeköltözetek	3	10
Üti-köpenyek	13	25
Vadászkabátok	5	12

Mérték utáni megrendelések 12 óra alatt elkészítetnek; a vidékről megrendelések leggyorsabban elintéztetnek.

Ezenkívül nagy választékban mindennemű posztó- és gypot-árakat gyári árákért tartok.

Finom bőr és vitorlavászon **kézi-öndök** frt 3 20—25. Nagy **bőröndök.**

Rajzokkal ellátott árjegyzékkel szívesen szolgálunk. Minden nagyságu **fa uti öndök** hölgyek és urak részére frt 4.20—40 frtig. Női ruháknak való nagy uti kosarak

Tökéletesen berendezett **utitáskák, toailettek és szekrénykék.**

Kalapdobozok.

Uti evőkészletek, tentatartók, tükrök.

Esernyő- és bot-tokok.

Plaid-szijjak.

Szappan- és kenőcs-szelelcenk.

Mindennemű kitűnő **UTAZÓ** és lovaglószerek

igen dús választékát ajánlják **KERTÉSZ és EISERT** Pesten, Dorottya-u. 2. sz. színházterti szeglet.

Uti tekeresek.

Női és fürdő-kézi-táskák.

Uti ivópothár és kulaacs.

Uti szivartár.

Revolver frt 8—40.

Rugany-esőöltöny s köpeny.

Minden nagyságu **uti táskák** 1.80—40 frtig. Váltba függeszthető táskák.

Angol disznóbőr **NYEREGEK** 15 frttól kezdve. Angol kantárok, kengyelvasak, sarkantyúk, lovagló-ostorok, ló-mértékek sat.

Írásbeli **megbizások** kellő figyelemmel gyorsan eszközöltetnek.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer

váltóláz ellen,

különösen gyermekeknek, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók nagy-gyűlése

Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott készítményt kérje és fogadja el. 4552 1—35

A Wheeler és Wilson-féle

varrógépek

gyári társaság

New-Yorkban

tisztelettel jelenti, hogy készítményeinek árát le-szállította és hogy csakis Pesten

O. H. M. C. O.

főképviseletjénél

József-tér 15. sz.

legjobb hírből álló család-varrógépei

70 frttól kezdve valódi minőségben beszerezhetők.

Figyelm ztetjük a t. cz. közönséget, hogy minden más ajánlata valódi készítményünknek csak csaláson alapszik s intéssel vagyun lelkiismeretlen gépkereskedők ellenében kik nem áttallanak védbélyegűnket meghamisítani. Képes árjegyzékek kívánatra kiszolgáltattak és elküldetnek

24994—

ÁRBELENGEDÉS.

ÁRBELENGEDÉS.